

Enoch als profeet en man Gods

‘En Enoch wandelde met God, en hij was niet meer, want God had hem opgenomen’.

Genesis 5:24

Een profeet van de eindtijd

De naam Enoch betekent 'toegewijd', of 'ingewijd'; vandaar ook 'leraar'. Door te wandelen met God verkreeg Enoch zelf inzicht in Gods plannen en gedachten, en was hij ook in staat om anderen te onderwijzen. Dit maakte hem tot een profeet, d.i. een boodschapper van Godswege in een verdorven wereld die God de rug had toegekeerd. Dit wordt duidelijk bevestigd in het Nieuwe Testament, want wij lezen in de brief van Judas dat Enoch heeft *geprofeteerd*. Hij heeft gesproken over de komst van de Heer ten oordeel: 'En ook Enoch, de zevende van Adam af, heeft van dezen geprofeteerd door te zeggen: Zie, de Heer is gekomen te midden van Zijn heilige tienduizenden, om oordeel uit te oefenen tegen allen (...)' (Jud.: 14,15).

Ja, God openbaart Zijn plannen en gedachten – ook ten aanzien van de toekomst - aan Zijn knechten, de profeten. Het is zoals wij lezen in Amos: 'Voorzeker, de Here HERE doet geen ding, of Hij openbaart Zijn raad aan Zijn knechten, de profeten' (Am. 3:7). Het is de wens van Gods hart Zijn gedachten bekend te maken aan de Zijnen en Zijn plannen met hen te delen. Wij zien dit ook in het leven van Abraham: 'En de HERE dacht: Zou Ik voor Abraham verbergen wat Ik ga doen?' (Gen. 18:17). Het daarop volgende gesprek met Abraham leidde tot diens voorbede voor Sodom en de redding van Lot. Om Gods gedachten te leren kennen, is het echter nodig dat wij leven en wandelen voor Zijn aangezicht. De vraag is dan *hoe* een zondig mensenkind dat van God vervreemd is, dicht aan Gods hart kan worden gebracht om daar kennis te nemen van Zijn verborgen gedachten? Dat kan slechts tot stand komen door de nieuwe geboorte en de inwoning van de Heilige Geest; dan pas is er sprake van harmonie met God. Als wij uit God geboren zijn, zijn wij geliefde kinderen en is er niets dat God voor ons verborgen houdt. Zo lezen wij in 1 Korintiërs 2 dat wij door de Geest die in ons woont en door het geïnspireerde Woord kennis verwerven van Gods verborgen gedachten, van Zijn liefdeplannen. Zoals geschreven staat: 'Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en in geen mensenhart is opgekomen, wat God bereid heeft voor hen die Hem liefhebben'. Want ons

heeft God het geopenbaard door de Geest, etc. (1 Kor. 2:6-16). Dit grote voorrecht genieten wij als kinderen van God, hoewel wij leven in een wereld die van God vervreemd is en die geen weet heeft van Zijn gedachten. Kennen wij deze gemeenschap? Groeien wij in de kennis van onze God en Vader en van Christus, die het Centrum is van al Gods plannen en gedachten? Laten wij onszelf onderzoeken of wij werkelijk leven en wandelen voor Gods aangezicht, of wij *wandelen met God*.

Wandelen met God

Een wandel met God was reeds het deel van Adam en Eva in de hof van Eden, maar zij verloren dit voorrecht door de zondeval. Toen zij na de val het geluid van de HERE God hoorden, die in de hof wandelde in de avondkoelte, verborgen zij zich voor Hem (Gen. 3:8). Het contact met God was verstoord, de mens had niet gewandeld in Zijn wegen. Gelukkig wees God Zelf de weg terug, de weg ten leven, en wel op grond van de dood van een plaatsvervangend offer. Dit opende de mogelijkheid om toch weer met God te wandelen - zelfs te midden van een wereld die Hem niet kent en die in opstand tegen Hem verkeert.

Adam en Eva hebben om zo te zeggen ook na de val met God gewandeld, en wel doordat zij zich door God lieten bekleden met kleren van vellen en geloof hechtten aan Zijn belofte aangaande de komende Verlosser. Hetzelfde zien wij bij hun nakomelingen. Abel heeft met God gewandeld, doordat hij een bloedig offer bracht in overeenstemming met Gods gedachten. Set en zijn nakomelingen hebben met God gewandeld, doordat zij de naam van de HERE aanriepen (Gen. 4:26).

Enoch en Noach

En Enoch heeft heel duidelijk herwonnen wat Adam door zijn val had verbeurd. Tweemaal lezen wij van hem dat hij met God wandelde (Gen. 5:22,24). Van Noach wordt hetzelfde vermeld: 'Noach wandelde met God' (Gen. 6:9). Is het mogelijk met God te wandelen

in een wereld die Hem de rug heeft toegekeerd en die het oordeel tegemoet gaat? Het voorbeeld van deze beide mannen geeft een bevestigend antwoord op die vraag. Vergelijk in dit verband ook de woorden van de psalmist: 'Des HEREN vertrouwelijke omgang is met wie Hem vrezen, en Zijn verbond maakt Hij hun bekend' (Ps. 25:14). *Henoch* werd na een lang leven met God plotseling opgenomen van dit aardse toneel, om Hem in hemelse heerlijkheid te dienen en te loven. *Noach* werd na een langdurige 'wandel met God' veilig overgebracht naar een nieuwe wereld, om Hem op een gereinigde aarde opnieuw te dienen en te eren.

De wegneming van Henoch is *een beeld van de opname van de Gemeente*, die 'in wolken zal worden opgenomen de Heer tegemoet in de lucht' (1 Tess. 4:15-18). De redding van Noach is profetisch gezien echter *een beeld van de bewaring van het gelovige overblijfsel van Israël tijdens de oordelen van de Grote Verdrukking*. Zoals Noach door de oordeelwateren heen veilig aankwam op een nieuwe aarde, zullen de verzegelden uit Israël gespaard blijven in de komende oordeelstijd en veilig de nieuwe wereld van het Vrededijk bereiken. Israël heeft een specifiek aardse toekomst, de Gemeente een specifiek hemels deel.

Het keerpunt in Henoch's leven schijnt de geboorte van zijn zoon te zijn geweest: 'En Henoch wandelde met God, nadat hij *Metuselach* verwekt had, driehonderd jaar' (Gen. 5:22). Wellicht kreeg hij door de geboorte van zijn zoon een betere indruk van Gods grootheid als de Schepper van het leven. Misschien is hij toen ook gaan nadenken over de realiteit van de val van de mens, de ernst van de dood en de noodzaak van de verlossing. Zo bracht de zegen die hij ondervond in zijn gezin hem dichterbij God, zodat hij werkelijk met God ging wandelen. En Henoch blééf met God wandelen, wel driehonderd jaar lang - voor onze begrippen een enorme tijd. Zou er één dag geweest zijn in al die lange jaren, waarop Henoch afdwaalde en niet met God wandelde? Ik denk het niet. Wanneer wij ouder worden en vele jaren met de Heer hebben gewandeld, zijn wij ertoe geneigd van Hem af te wijken en onze eigen wegen te volgen. Dat zien wij bijvoorbeeld in het leven van Salomo, die vreemde goden ging dienen toen hij oud geworden was (1 Kon. 11:4vv.). Henoch bleef bewaard voor afdwalingen. Hij week niet van de zijde van de God met Wie hij wandelde, zoals Ruth zich vastklemde aan haar schoonmoeder en Elisa weigerde Elia te verlaten (Ruth 1; 2 Kon. 2).

Het lange leven van Henoch eindigde op een heerlijke wijze, doordat God hem plotseling opnam in de hemel. Wij als christenen hebben dezelfde hoop, dezelfde toekomstverwachting: in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, zullen wij worden veranderd en de Heer tegemoet gaan in de lucht.

Drie aspecten van het wandelen met God

Er zijn eigenlijk drie aspecten van het leven van Henoch die ik zou willen beklemtonen, drie belangrijke gevolgen van een wandel met God, en wel *ten aanzien van onszelf, ten aanzien van de Heer, en ten aanzien van de wereld waarin wij leven*:

(1) *Wat onszelf betreft*, zien wij in het voorbeeld van Henoch dat wij in gelukkige gemeenschap met God kunnen en mogen wandelen. Wat leren wij als wij zo met God wandelen? Heel veel:

- (a) Wij leren Hem kennen als onze liefdevolle Vader in Zijn Zoon, onze Heer Jezus Christus.
- (b) Wij leren ook wie wijzelf zijn, zowel in onze *natuurlijke* toestand als in onze positie *in Christus*. Wij zijn aangenamen gemaakt in Hem, tot volheid gebracht in Hem, de Geliefde.
- (c) Door met God te wandelen verwerven wij ook kennis van Gods plannen en gedachten met betrekking tot tal van andere zaken. Wij leren wat Gods gedachten zijn over de wereld in haar huidige toestand onder de heerschappij van de overste van deze wereld, maar ook in haar toekomstige toestand onder de regering van Christus.
- (d) Wij leren wat onze toekomst is met Christus, Zijn komst voor de Zijnen, de opname van de Gemeente en haar invoering in het Vaderhuis. Maar ook wat onze rol zal zijn als hemelse heiligen in het komende Vrededijk, na Christus' wederkomst op aarde met kracht en grote heerlijkheid. Ja, wij hebben de gelukkige hoop dat wij evenals Henoch de dood niet zullen zien (Hebr. 11:5). Wij verwachten Gods Zoon uit de hemelen, Jezus, die ons redt van de toekomstige toorn (1 Tess. 1:10). En wij, de levenden die overblijven tot de komst van de Heer, zullen de ontslapen gelovigen geenszins vóórgaan. Want de doden in Christus zullen eerst opstaan; daarna zullen wij, de levenden die overblijven, samen met hen in wolken worden opgenomen de Heer tegemoet in de lucht; en zó zullen wij altijd met de Heer zijn (1 Tess. 4:15-18). Wij zullen niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin; want de bazuin zal klinken, en de doden zullen onvergankelijk worden opgewekt en wij zullen veranderd worden (1 Kor. 15:51,52).

In Genesis 5 staat het einde van Henoch's leven in groot contrast tot dat van alle andere mensen, van wie telkens wordt herhaald: '(...) en hij *stierf*'. Henoch werd weggenomen opdat hij de dood niet zag, en zó zal het ook gaan met de levenden die overblijven tot de komst van de Heer. Wij zijn de grote 'uitzondering' te midden van een wereld die onderworpen is aan de macht van de dood en de vruchteloosheid. Ondertussen zal God ons zegenen in onze dagelijkse wandel met Hem. Terwijl wij met Hem *wandelen* door de aardse woestijn, zullen wij tegelijkertijd als priesters voor Zijn aangezicht *staan* om Hem te dienen in het hemelse heiligdom (vgl. Deut. 10:8). Wij mogen zelfs zoals

Johannes, de geliefde discipel, *aanliggen* in de directe tegenwoordigheid van de Heer (Joh. 13:23). Dat zijn de persónlijke kenmerken en zegeningen van een wandel met God.

(2) *Wat God betreft*, zal onze wandel met Hem strekken tot Zijn eer en verheerlijking. Zo zal Hij praktisch Zijn welbehagen in ons vinden, in onze handel en wandel, in heel ons doen en laten. Christus Zelf is ons volmaakte Voorbeeld in dit opzicht, want Hij was de geliefde Zoon, in Wie de Vader Zijn welbehagen had gevonden (Matt. 3:17). In de Griekse vertaling van het Oude Testament wordt het woord 'wandelen' in Genesis 5:24 vertaald door 'behagen'. Zó wordt dit vers geciteerd in het Nieuwe Testament: '(...) want vóór zijn wegneming heeft hij [d.i. Henoeh] getuigenis verkregen dat hij God *behaagd* had' (Hebr. 11:5). Het leven van Henoeh, de zevende van Adam af, vormde een groot contrast met dat van zijn naamgenoot in de lijn van Kaïn, de eerste moordenaar, die niet met God wandelde en juist wegging van het aangezicht van de HERE (Gen. 4:16,17).

Een heel belangrijk kenmerk van zo'n wandel met God is dat het een leven *uit geloof* is, want zonder geloof is het onmogelijk Hem te behagen (Hebr. 11:6). Dat begint al met de rechtvaardiging van de zondaar: zijn vrijspraak gebeurt niet op grond van werken, maar op grond van geloof (Rom. 1:16,17). Gerechtvaardigd op grond van geloof, hebben wij vrede met God door onze

Heer Jezus Christus (Rom. 5:1). Maar de rechtvaardige moet ook door het geloof blijven leven (Gal. 3:11; Hebr. 10:38). Christenen wandelen door geloof, niet door aanschouwen (2 Kor. 5:7).

(3) *Wat betreft de wereld*, zullen wij evenals Henoeh getuigen van het komende gericht. Henoeh was een profeet, en hij heeft geprofeteerd door te zeggen: 'Zie, de Heer is gekomen te midden van Zijn heilige tienduizenden, om oordeel uit te oefenen tegen allen en elke ziel te bestraffen om al hun werken van goddeloosheid die zij goddeloos bedreven hebben, en om alle harde woorden die goddeloze zondaars tegen Hem gesproken hebben' (Jud.: 15). Wij zullen de mensen die ons omringen moeten waarschuwen.

Wij hebben een profetische boodschap, evenals Henoeh die lang geleden had. Het is dezelfde ernstige boodschap: de Rechter staat voor de deur, om alle goddelozen te oordelen en alle goddeloosheid te vergelden. Zijn wederkomst met macht en majesteit zal gerechtigheid, en vrede en blijdschap op aarde brengen. De dag van de wraak zal niet lang meer op zich laten wachten (Jes. 61:2). Nu is het echter nog de aangename tijd, de dag van het heil, van de zaligheid (Luc. 4:19; 2 Kor. 6:2). Laten wij zó wandelen met God, terwijl wij wachten op de terugkeer van Zijn Zoon en de mensen waarschuwen voor de dingen die spoedig moeten gebeuren.

Boeken om de Bijbel 2011

